

Het oog van het hart weer gezond maken

Er is vooral dit (leert John Main ons): in de stilte van onze meditatie, in onze aandacht voor de Ander, in ons geduldig wachten vinden we onze eigen geest.

Deze ontdekking draagt rijke vruchten. Want dan weten we dat we deelhebben aan de natuur van God, dat wij tot steeds diepere vreugde getrokken worden door zijn eigen zelfbespiegeling, (het is) iets dat geen bijkomstig doel is van het christelijk leven. In feite als het christelijk is en leven, dan moeten we dit centraal stellen in ons leven, in alles wat we doen en in al onze bedoelingen.

'Waar het in dit leven op aan komt', zei Augustinus, 'is het oog van het hart weer gezond maken zodat God kan worden gezien'.

Dit oog is onze geest.

Willen wij onze eigen roeping waarmaken en het rijk Gods onder onze tijdgenoten uitdragen, dan is onze eerste opdracht onze eigen geest te vinden, want dat is onze levensdraad met Gods Geest. Hierdoor zullen we gaan beseffen dat we in toenemende mate deelhebben aan het goddelijke en aan de dynamische essentie van Gods stille kern: harmonie, licht, vreugde en liefde.

Om deze bestemming te bereiken worden we uitgenodigd tot transcendentie, tot die voortdurende staat van vrijheid en vernieuwing en tot een volledig overgaan in de Ander.

In de meditatie gaan we deze fase binnen door het opgeven van woorden, beelden en gedachten, zelfs van ons zelfbewustzijn, van alles wat toevallig, kortstondig en tastbaar is.

In de meditatie dienen we de moed te hebben om onze aandacht enkel te geven aan het Absolute, de inwonende en het centrale. om onze eigen geest te vinden, dienen we stil te worden en toe te staan dat onze geest de duisternis verlaat waarheen hij werd verbannen.

We dienen stil te worden.

Het stil worden is onze pelgrimstocht en de weg van de pelgrim is de mantra.

